

А Мацней трымаць штурвалы паветраных караблёў!

ПРОЛЕТАРІЯ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

Чырвоная зьмяна

№ 21 (1290) | Аўторак, 27-га студзеня 1931 г.

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
Умовы падпіскі:

1 месіц	30 кап.
3 месіцы	90
6 месіцаў	1 р. 80
1 год	3 р. 30

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сэкрэтарыят—12-19.

АДРАС КАНТОРЫ:
Неманоўская 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДАВАННЯ X.

Ношт асобнага №—2 кап.

ЧЫРВОНАШТАНДАРТНЫ ЛКСМ— шэф над ваеннымі паветранымі сіламі Рабоча-Сялянскай Чырвонай арміі Пастанова Рэўваенсавету Саюзу ССР

У сувязі з адзінадушна выказанай
IX зездам Усесаюзнага Ленінскага
камуністычнага саюзу моладзі волі
аб прыняцці з боку трохмільённай
масы маладых будаўнікоў соцы-
ялізму шэфства над ваеннымі павет-
ранымі сіламі Рабоча-Сялянскай Чыр-
вонай арміі, Рэвалюцыйны Ваенны
Савет СССР пастанавіў:

Лічыць з 25-га студзеня 1931 г.
чырвонаштадартны Усесаюзны ле-
нінскі камуністычны саюз моладзі
шэфам над паветранымі сіламі Ра-
боча-Сялянскай Чырвонай арміі.

Народны камісар па ваенным і
марскім справам і старшыня РВС
СССР Варашылаў

ЛЁС ЛЕНІНСКАГА КОМСАМОЛУ НЕПАРЫЎНА ЗЬВЯЗАНЫ З ЛЁСАМ ВАЕННА-ПАВЕТРАНЫХ СІЛ РСЧА

Новыя дзесяткі і сотні самалётаў, пабудаваных на грошы працоўных, комсамольцы-лётнікі і комсамол-шэф ваенна-паветраных сіл РСЧА,—будзе лепшым адказам на падкопы Пуанкарэ, Пілсудзкіх і ўсіх імперыялістычных драпежнікаў!

Азва IX зьезду УсёлКСМ войскам, камандзірам і політработнікам ваенна-паветраных сіл РСЧА.
Усім комсамольцам Савецкага Саюзу

Варышы! Мы ўступілі ў апошнюю
стадыю пераможнага ўвагі і першы этап соцыя-
лістычнага пераўтварэння. Пасьпехі п'яцігодкі ўсяляюць
нашым у шэрагі міжнароднага
працоўнага і працоўных прыгавар-
на колёны ўсходу і кіруюць іх да
пабудаванай барацьбы за вызваленне.
П'яцігодкі п'яцігодкі прыводзяць у шал
навае сацыялістычнае свец.

Варышы! Мы ўступілі ў апошнюю
стадыю пераможнага ўвагі і першы этап соцыя-
лістычнага пераўтварэння. Пасьпехі п'яцігодкі ўсяляюць
нашым у шэрагі міжнароднага
працоўнага і працоўных прыгавар-
на колёны ўсходу і кіруюць іх да
пабудаванай барацьбы за вызваленне.
П'яцігодкі п'яцігодкі прыводзяць у шал
навае сацыялістычнае свец.

Варышы! Мы ўступілі ў апошнюю
стадыю пераможнага ўвагі і першы этап соцыя-
лістычнага пераўтварэння. Пасьпехі п'яцігодкі ўсяляюць
нашым у шэрагі міжнароднага
працоўнага і працоўных прыгавар-
на колёны ўсходу і кіруюць іх да
пабудаванай барацьбы за вызваленне.
П'яцігодкі п'яцігодкі прыводзяць у шал
навае сацыялістычнае свец.

Варышы! Мы ўступілі ў апошнюю
стадыю пераможнага ўвагі і першы этап соцыя-
лістычнага пераўтварэння. Пасьпехі п'яцігодкі ўсяляюць
нашым у шэрагі міжнароднага
працоўнага і працоўных прыгавар-
на колёны ўсходу і кіруюць іх да
пабудаванай барацьбы за вызваленне.
П'яцігодкі п'яцігодкі прыводзяць у шал
навае сацыялістычнае свец.

Варышы! Мы ўступілі ў апошнюю
стадыю пераможнага ўвагі і першы этап соцыя-
лістычнага пераўтварэння. Пасьпехі п'яцігодкі ўсяляюць
нашым у шэрагі міжнароднага
працоўнага і працоўных прыгавар-
на колёны ўсходу і кіруюць іх да
пабудаванай барацьбы за вызваленне.
П'яцігодкі п'яцігодкі прыводзяць у шал
навае сацыялістычнае свец.

Варышы! Мы ўступілі ў апошнюю
стадыю пераможнага ўвагі і першы этап соцыя-
лістычнага пераўтварэння. Пасьпехі п'яцігодкі ўсяляюць
нашым у шэрагі міжнароднага
працоўнага і працоўных прыгавар-
на колёны ўсходу і кіруюць іх да
пабудаванай барацьбы за вызваленне.
П'яцігодкі п'яцігодкі прыводзяць у шал
навае сацыялістычнае свец.

Варышы! Мы ўступілі ў апошнюю
стадыю пераможнага ўвагі і першы этап соцыя-
лістычнага пераўтварэння. Пасьпехі п'яцігодкі ўсяляюць
нашым у шэрагі міжнароднага
працоўнага і працоўных прыгавар-
на колёны ўсходу і кіруюць іх да
пабудаванай барацьбы за вызваленне.
П'яцігодкі п'яцігодкі прыводзяць у шал
навае сацыялістычнае свец.

1. Мы павінны акружыць сваёй
штодзённай пролетарскай увагай аса-
бовы склад паветранага флёту і яго
навукова-вытворчую работу. Зьезд
абавязвае ўсе арганізацыі комсамолу,
сумесна з Асаваіахэмам, безадкладна
практычнае і рабонае прапаганда-
сваення шэфства, к барацьбе за
авіяпільніцтва, разгортванне шы-
рокай сеткі прасцейшых школ, ку-
коў і гуркоў па вывучэнню авія-
справы (падарытоўка ў школы ВВС,
пільнэрны і модельныя работні і г.д.)
полтыка-культурнаму абслугоўванню
частак ваенна-паветраных сіл, устанавіць
з імі жывую і пісьмовую сувязь.

2. Праз сыматэтычную полтыка-
асветную работу мы павінны дабі-
цца яшчэ больш высокага ўзроўню
бяздольнасці, дысцыплінаванасці і
ідэалагічнай устойлівасці асабовга
складу ваенна-паветраных сіл, яшчэ

больш цесна аднаючы іх на ажыцця-
ўленне генеральнай лініі партыі.

3. Пастаяннае ўдасканаленне чыр-
вонага ваеннага паветранага флёту,
заахвочванне вынаходніцтва, рацыя-
налізатарства і конструкторства, раз-
віццё ўдарніцтва і соц. спаборніцтва
на лепшы паказ у вучэбна-бавой і
вытворчай рабоце—павінна быць прад-
метам сталых клопатаў ленінскага
комсамолу. Унясем у гэтую справу
комсамольскі энтузіязм і вытворчую
нотку, выпрабаваную ў барацьбе за
прамфілія.

4. Асабліва сур'ёзна заяцця комп-
лектаваннем войск і паветраных
сіл у школах лётнікаў і маладых
спэцыялістаў па акадэміі, арганізацыя
падарытоўку да паступлення ў іх
лепшых комсамольцаў. Комсамолец—
на самалёт!—вось наш бавы лё-уш.

5. Даючы паветранаму флёту комса-

мольцаў—актыўных—будучых тэхні-
каў, інжынераў, борт-мэханікаў і лёт-
нікаў, комсамол павінен даць і сама-
лёт. Зьезд барэ на сябе абавязаль-
ства—папоўніць чырвоны паветраны
флёт новымі комсамольскімі самалё-
тамі. Комсамольцы і рабочая моладзь
авія-прамысловасці! Зьезд кліча вас
з паройнай энэргіяй, безаветнай са-
маадданасцю замагання за выкананне
і перавыкананне пляну па ўсіх па-
казчыках. Зьезд заклікае кожную
ячэйку, кожнага комсамольца клапа-
ціцца аб ваенна-паветраным флёце.

Хто ня выконваў сваіх шэфскіх абавяз-
стваў ваеннаму, паветранаму і мор-
скаму флёту, той ня варты
высокага звання члена ленінскага
комсамолу. Новыя дзесяткі і сотні са-
малётаў, пабудаваных на грошы пра-
цоўных, комсамольцы—лётнікі і комса-
мол—шэф ваенна-паветраных сіл

РСЧА,—будзе лепшым адказам на
падкопы Пуанкарэ, Пілсудзкіх і ўсіх
імперыялістычных драпежнікаў свецу.
Няхай-жа з кожным месіцам расце
і мацее ваенна-паветраны флёт, усё
часцей і пільней пропелеры савец-
кіх самалётаў рэжух паветра. Мацней
гучыць наша песня: «Всё вышэ, і
вышэ стремім мы полет нашых пільн,
і в кождом пропеллере дышет спокой-
ствие наших границ». Комсамольцы,
маладыя рабочыя і сялянэ, рыхтуй-
цеся да абароны СССР, мацуйце ма-
гутнасць ваенна-паветраных сіл РСЧА;

Няхай жыве пільны вартавы Савец-
кага Саюзу—бавы паветраны флёт!

Няхай жыве 3-хмільёны чырвона-
штадартны ленінскі комсамол і яго
правадыр—бальшавіцкая партыя!

Няхай жыве сусветная рэвалюцыя

Пад кіраўніцтвам Ленінскай партыі, непрымірыма змагаючыся з класавым ворагам і рознымі ўхіламі ад лініі партыі,—будзем у першых шэрагах барацьбытоў за сканчэнне пабудовы фундаменту соцыялістычнай эканомікі СССР

Рэзалюцыя IX зьезду УсёлКСМ па дакладу тав. Кагановіча

Заслухаўшы і абгаварыўшы даклад
тав. Кагановіча аб міжнародным і
ўнутраным становішчы Савецкага Са-
юзу, IX зьезд УсёлКСМ ад імя міль-
ярд пролетарскай і працоўнай мола-
дзі заяўляе аб самаахварнай адданасці
ленінскага комсамолу генеральнай лі-
ніі партыі, і праводзімай яе Цэнтраль-
ным Камітэтам.

Зьезд цалком ухваляе ўсю політыку
і практыку партыі і яе ЦК, накірава-
ную на выхільнае ажыццяўленне
гэтай лініі. Толькі дзякуючы няўхіль-
наму ажыццяўленню ленінскай лініі
партыі яе Цэнтральным Камітэтам,
пролетарыят і працоўныя СССР да-
магліся рашаючых пасьпехаў у соцыя-
лістычным будаўніцтве, яшчэ больш
ўзмацнілася магутнасць СССР, як
апоры ўзрастаючай міжнароднай про-
летарскай рэвалюцыі, дасягнуты гі-
ганты перамогі на фронце соцыялі-
стычнай індустрыялізацыі краіны, пе-
равыкананы плян першых двух год
п'яцігодкі, павялічыўся матар'яльны і
культурны ўзровень рабочых і пра-
цоўных мас краіны.

На аснове правядзення правільнай
ленінскай лініі партыі дасягнуты па-
варот блянжэ-серадніх мас вёскі
на шлях сацыялізму, на шлях колга-
саў, што дазволіла партыі перайсці
ад п'яці годнага пераможнага і абмежа-
вання эксплуатацыйскіх тэндэнцый
кудака да ліквідацыі кулацтва як клас-
на аснове сучаснай калектывіза-
цыі. Зьезд констатуе, што колгасны
рух у перыяд пасля XVI зьезду пар-
тыі, паказвае далейшы, новы, яшчэ
большы рост і прасоўванне ўперад
ўсё справы сацыялістычнага будаў-
ніцтва. Ленінскае пытанне «хто-каго»
ужо вырашана ў карысць сацыялізму
у прамысловасці і таксама пасьнято-
ва вырашана ў карысць сацыялі-
зму і ў галіне сельскага гаспадаркі. Со-
цыялістычны с'тор заняў пераваж-
нае месца ў нашай эканоміцы. Краіна
ўступіла ў перыод сацыялізму. Дзя-
куючы ўсім гэтым пасьпехам соцыя-
лізм з далёкай перспэктывы зрабіўся
практыкай сённяшняга дня, а мала-
доху пакаленню рабочых і сялян на-
шай краіны выпаў гонар яго капіта-
льнага завяршэння.

Зьезд констатуе, што гэтых су-
светна гістарычных заваяў сацыялі-
зму партыя дамаглася толькі б'злі-

тасна знішчаючы прыхаваных опартуні-
стых, як галоўна, і ў б'зспэку на да-
ным этапе і «левыя» паўтроінісцкія
ўхілы, што ўзмацняюць пазыцыі пра-
вых, а таксама рознага роду прымы-
рэнчыя і двуручніцкія элементы ў
партыі, комсамоле, асабліва ў проф-
саюзах і савецках. Партыя пад кіраў-
ніцтвам свайго ЦК дала знішчальны
адпор двуручніцкаму права-«левац-
ку» блёку Сырцова, Ломінадзе,
Шапкіна, выступаўшаму на плянформе
правага опартунізму супроць генераль-
най лініі партыі і яе ленінскага кіраў-
ніцтва. Банкрутамі аказаліся і прыхав-
ны элементы—падгалоскі кулацтва, а та-
ксама трюцістыя і паўтроінісцкія клі-
кушы—агенты класавога ворага.

Зьезд вітае барацьбу партыі і яе
ЦК супроць права-ўхіліскай практы-
кі Бухарына, Рыкава і Томскага, да
канца выкрытай і прымушанай капі-

туляваць перад патрабаваннем партыі
і ўсёе рабачае кл сы. Разгром
правых і «левых» груп у той-жа
час ні ў якім разе не змякчае
задачы барацьбы з опартунізмам на
два фронты. Зьезд з вялізарнай эн-
эргіяй знішчае адназначна, што ў гэ-
тай незямной бар'це на два фрон-
ты, супроць кулацкай ааентуры—пра-
вага опартунізму, як галоўнай неб'з-
пекі, а таксама і супроць «левакоў» і
прымрэнцаў.—комсамол быў, ёсць і
будзе лешай і самай надзейнай апор-
най партыі. Працягваючы барацьбу з
правым ўхілам, як галоўнай неб'з-
пекай, неабходна ў той-жа час мець
на ўвазе, што ў моц больш шырокага
сацыяльнага складу комсамолу і яго
меншай з-гартванасці, у параўнань-
ні з партыяй, у павольных зьявлях
УсёлКСМ могуць яшчэ праяўляцца
рэзідывы як прыхаваных настроў, так і
асабліва ўважнай рэвалюцыйнасці (ты-
пу Шапкіна-Стэна), на барацьбу з які-
мі ленінскі комсамол пад кіраўніцтвам
партыі павінен заўсёды мобілізоўваць
увагу моладзі.

IX зьезд УсёлКСМ ад імя 3-хмільён-
най арганізацыі ко самолу дае цвёр-
дае і непарушнае абяпанне і надалей
быць першым лапаможнікам партыі ў
б'зв'літаскай баараньбе за чыстату ле-
нінскую генеральную лінію, за моаліт-
насць і жалезную згурта акасць шэ-
рагаў УсёлК(б), супроць усіх опарту-
ністычных наскокаў, супроць усялячых
вылазак кулацкай ааентуры, супроць
усялячых элемэнтаў прымрэнства.

IX зьезд УсёлКСМ адзначае,
што народна-гаспадарчы плян сацыя-
лістычнага будаўніцтва на 1931 г.—
3-ці год п'яцігодкі—зьяўляецца плянам
новых перамог пролетарыату СССР і
яго партыі, перамог, маючых сусвет-
нае гістарычнае значэнне. Выкананьне
пляну трэцяга году—рашаючага
году п'яцігодкі—павінна завяршыць
пабудову фундаменту сацыялістычнай
эканомікі ў нашай краіне. Валізарнай
шыя задачы, паказаныя ў народна-
гаспадарчым пляне трэцяга году п'яці-
годкі, абырэжаныя студзеньскім
пленаум ЦК і ЦКК УсёлК(б), дапоў-
неныя вялізарнымі задачамі ў галіне
культурнага будаўніцтва (правядзе-
не ўсёагульнага навучаньня, шыро-
кая падрыхтоўка кадры, політэхніза-
цыя школы і інш.), зьяўляюцца разам

Чырвонафлётца АДЧА чырвонась-
п'ячнік тав. Мукасеў Д.—дэлегат
IX-га зьезду УсёлКСМ.

з тым плянам работы комсамолу на
наступны год. Успуленне ў пер-
шы год сацыялізму, трэці год п'яцігодкі
ставіць перад усімі арганізацыямі ра-
бочае класы.—у тым ліку і перад ле-
нінскім комсамолам,—павышаныя,
яшчэ больш складаныя задачы, якія
атрабуюць далейшага ўзмацнення
тэмнаў і ўздыму якасці работы на
больш высокую ступень.

Ленінскі комсамол, які зьявіўся іні-
цыятарам развіцця сацыялістычнага
спяборніцтва і ўдарніцтва, павінен пад
кіраўніцтвам партыі яшчэ больш раз-
гортваць магутную зброю барацьбы
за п'яцігодку ў чатыры гады—соцыя-
лістычнае спяборніцтва і ўдарніцтва,
узымаючы яго на якасна больш вы-
сокую ступень, усмерна развіваючы
гэтыя яго формы, як грамадзкія бук-
сіры, плянавыя групы, сустрачныя
прамфіліяны і, накіроўваючы шмат-
мільёны рух ударніцтва і соцспябор-
ніцтва на вырашэнне такіх павыша-
ных задач трэцяга году, як павышэн-
не, рацыяналізацыя, асваенне новай
тэхнікі і зьяўляючы з гэтым барацьба
за якасныя паказчыкі вытворчасці.

Зьезд запэўнівае партыю і яе Ленін-
скі ЦК, што дамогшыся павароту
тварам да задач сацыялістычнай рэкон-
струкцыі, выкоўваючы новую дысцы-
пліну працы, комсамол здолее на трэці
год п'яцігодкі непамерна павялічыць
якасць сваёй гаспадарчай работы,
узыняць яе на больш высокую ступ-
пень, накіраваць актывнасць проле-
тарскай і працоўнай моладзі на аўла-
даўнае паказанымі рашаючымі падваж-
нікам індустрыялізацыі, (п'янаванне,
рац. яналізацыі, асваенне новай тэх-
нікі) і на аўладанне, у першую чар-
гу такімі бавымі, вузлавымі вучаст-
камі сацыялістычнай будоўлі, як транс-
порт, вугаль, метал, новыя пабудовы,
электрыфікацыя, жывёлагадоўля, рабо-
чае забяспечанне і работа коопера-
цыі.

Зьезд надае выключнае значэнне
ўдзелу комсамолу ў вырашэнні про-
блемы кадры. Комсамол, які зьяўля-
ецца важнейшай крыніцай па даставе
новых кадры для сацыялістычнага
сак'ору народнага гаспадаркі і для са-
вешкага апарату, абавязаны работу
па падрыхтоўцы кадры зрабіць сваёй

з тым плянам работы комсамолу на
наступны год. Успуленне ў пер-
шы год сацыялізму, трэці год п'яцігодкі
ставіць перад усімі арганізацыямі ра-
бочае класы.—у тым ліку і перад ле-
нінскім комсамолам,—павышаныя,
яшчэ больш складаныя задачы, якія
атрабуюць далейшага ўзмацнення
тэмнаў і ўздыму якасці работы на
больш высокую ступень.

Ленінскі комсамол, які зьявіўся іні-
цыятарам развіцця сацыялістычнага
спяборніцтва і ўдарніцтва, павінен пад
кіраўніцтвам партыі яшчэ больш раз-
гортваць магутную зброю барацьбы
за п'яцігодку ў чатыры гады—соцыя-
лістычнае спяборніцтва і ўдарніцтва,
узымаючы яго на якасна больш вы-
сокую ступень, усмерна развіваючы
гэтыя яго формы, як грамадзкія бук-
сіры, плянавыя групы, сустрачныя
прамфіліяны і, накіроўваючы шмат-
мільёны рух ударніцтва і соцспябор-
ніцтва на вырашэнне такіх павыша-
ных задач трэцяга году, як павышэн-
не, рацыяналізацыя, асваенне новай
тэхнікі і зьяўляючы з гэтым барацьба
за якасныя паказчыкі вытворчасці.

Зьезд запэўнівае партыю і яе Ленін-
скі ЦК, што дамогшыся павароту
тварам да задач сацыялістычнай рэкон-
струкцыі, выкоўваючы новую дысцы-
пліну працы, комсамол здолее на трэці
год п'яцігодкі непамерна павялічыць
якасць сваёй гаспадарчай работы,
узыняць яе на больш высокую ступ-
пень, накіраваць актывнасць проле-
тарскай і працоўнай моладзі на аўла-
даўнае паказанымі рашаючымі падваж-
нікам індустрыялізацыі, (п'янаванне,
рац. яналізацыі, асваенне новай тэх-
нікі) і на аўладанне, у першую чар-
гу такімі бавымі, вузлавымі вучаст-
камі сацыялістычнай будоўлі, як транс-
порт, вугаль, метал, новыя пабудовы,
электрыфікацыя, жывёлагадоўля, рабо-
чае забяспечанне і работа коопера-
цыі.

Зьезд надае выключнае значэнне
ўдзелу комсамолу ў вырашэнні про-
блемы кадры. Комсамол, які зьяўля-
ецца важнейшай крыніцай па даставе
новых кадры для сацыялістычнага
сак'ору народнага гаспадаркі і для са-
вешкага апарату, абавязаны работу
па падрыхтоўцы кадры зрабіць сваёй

з тым плянам работы комсамолу на
наступны год. Успуленне ў пер-
шы год сацыялізму, трэці год п'яцігодкі
ставіць перад усімі арганізацыямі ра-
бочае класы.—у тым ліку і перад ле-
нінскім комсамолам,—павышаныя,
яшчэ больш складаныя задачы, якія
атрабуюць далейшага ўзмацнення
тэмнаў і ўздыму якасці работы на
больш высокую ступень.

Ленінскі комсамол, які зьявіўся іні-
цыятарам развіцця сацыялістычнага
спяборніцтва і ўдарніцтва, павінен пад
кіраўніцтвам партыі яшчэ больш раз-
гортваць магутную зброю барацьбы
за п'яцігодку ў чатыры гады—соцыя-
лістычнае спяборніцтва і ўдарніцтва,
узымаючы яго на якасна больш вы-
сокую ступень, усмерна развіваючы
гэтыя яго формы, як грамадзкія бук-
сіры, плянавыя групы, сустрачныя
прамфіліяны і, накіроўваючы шмат-
мільёны рух ударніцтва і соцспябор-
ніцтва на вырашэнне такіх павыша-
ных задач трэцяга году, як павышэн-
не, рацыяналізацыя, асваенне новай
тэхнікі і зьяўляючы з гэтым барацьба
за якасныя паказчыкі вытворчасці.

Зьезд запэўнівае партыю і яе Ленін-
скі ЦК, што дамогшыся павароту
тварам да задач сацыялістычнай рэкон-
струкцыі, выкоўваючы новую дысцы-
пліну працы, комсамол здолее на трэці
год п'яцігодкі непамерна павялічыць
якасць сваёй гаспадарчай работы,
узыняць яе на больш высокую ступ-
пень, накіраваць актывнасць проле-
тарскай і працоўнай моладзі на аўла-
даўнае паказанымі рашаючымі падваж-
нікам індустрыялізацыі, (п'янаванне,
рац. яналізацыі, асваенне новай тэх-
нікі) і на аўладанне, у першую чар-
гу такімі бавымі, вузлавымі вучаст-
камі сацыялістычнай будоўлі, як транс-
порт, вугаль, метал, новыя пабудовы,
электрыфікацыя, жывёлагадоўля, рабо-
чае забяспечанне і работа коопера-
цыі.

Зьезд надае выключнае значэнне
ўдзелу комсамолу ў вырашэнні про-
блемы кадры. Комсамол, які зьяўля-
ецца важнейшай крыніцай па даставе
новых кадры для сацыялістычнага
сак'ору народнага гаспадаркі і для са-
вешкага апарату, абавязаны работу
па падрыхтоўцы кадры зрабіць сваёй

з тым плянам работы комсамолу на
наступны год. Успуленне ў пер-
шы год сацыялізму, трэці год п'яцігодкі
ставіць перад усімі арганізацыямі ра-
бочае класы.—у тым ліку і перад ле-
нінскім комсамолам,—павышаныя,
яшчэ больш складаныя задачы, якія
атрабуюць далейшага ўзмацнення
тэмнаў і ўздыму якасці работы на
больш высокую ступень.

Ленінскі комсамол, які зьявіўся іні-
цыятарам развіцця сацыялістычнага
спяборніцтва і ўдарніцтва, павінен пад
кіраўніцтвам партыі яшчэ больш раз-
гортваць магутную зброю барацьбы
за п'яцігодку ў чатыры гады—соцыя-
лістычнае спяборніцтва і ўдарніцтва,
узымаючы яго на якасна больш вы-
сокую ступень, усмерна развіваючы
гэтыя яго формы, як грамадзкія бук-
сіры, плянавыя групы, сустрачныя
прамфіліяны і, накіроўваючы шмат-
мільёны рух ударніцтва і соцспябор-
ніцтва на вырашэнне такіх павыша-
ных задач трэцяга году, як павышэн-
не, рацыяналізацыя, асваенне новай
тэхнікі і зьяўляючы з гэтым барацьба
за якасныя паказчыкі вытворчасці.

Зьезд запэўнівае партыю і яе Ленін-
скі ЦК, што дамогшыся павароту
тварам да задач сацыялістычнай рэкон-
струкцыі, выкоўваючы новую дысцы-
пліну працы, комсамол здолее на трэці
год п'яцігодкі непамерна павялічыць
якасць сваёй гаспадарчай работы,
узыняць яе на больш высокую ступ-
пень, накіраваць актывнасць проле-
тарскай і працоўнай моладзі на аўла-
даўнае паказанымі рашаючымі падваж-
нікам індустрыялізацыі, (п'янаванне,
рац. яналізацыі, асваенне новай тэх-
нікі) і на аўладанне, у першую чар-
гу такімі бавымі, вузлавымі вучаст-
камі сацыялістычнай будоўлі, як транс-
порт, вугаль, метал, новыя пабудовы,
электрыфікацыя, жывёлагадоўля, рабо-
чае забяспечанне і работа коопера-
цыі.

Зьезд надае выключнае значэнне
ўдзелу комсамолу ў вырашэнні про-
блемы кадры. Комсамол, які зьяўля-
ецца важнейшай крыніцай па даставе
новых кадры для сацыялістычнага
сак'ору народнага гаспадаркі і для са-
вешкага апарату, абавязаны работу
па падрыхтоўцы кадры зрабіць сваёй

з тым плянам работы комсамолу на
наступны год. Успуленне ў пер-
шы год сацыялізму, трэці год п'яцігодкі
ставіць перад усімі арганізацыямі ра-
бочае класы.—у тым ліку і перад ле-
нінскім комсамолам,—павышаныя,
яшчэ больш складаныя задачы, якія
атрабуюць далейшага ўзмацнення
тэмнаў і ўздыму якасці работы на
больш высокую ступень.

РЭКОРД ОПОРТУНІСТЫЧНАГА ПРЫТУПЛЕННЯ

„Дабрадушша“ і прымірэнства да варожага ідэалёгіі і вылазак у калектыве ЛКСМБ Менбелпэдтэхнікуму ў кіраўніцтва „зацясаліся“ опартуністычныя прымірэнчыя элементы

Ачысьціць калектыв ад кулацкай аагентуры, забяспечыць разгортваньне бальшавіцкай самакрытыкі і мобілізацыі комсамольскіх і студэнцкіх мас на хутэйшую і добраякасную падрыхтоўку педагогічных кадраў

Аказваючы жорсткае супраціўленьне нашаму наступленьню, класавыя ворагі працягваюць свае шчупальцы і ў навучальныя ўстановы, каб так ці інакш, непасрэдна ці праз сваю аагентуру зрываць нашы мерапрыемствы па падрыхтоўцы патрэбных сацыялістычнаму будаўніцтву пролетарскіх кадраў.

Мы ведаем, што контррэвалюцыйныя беларускія нацыянал-дэмакраты, імкнучыся выхоўваць нацыянал-дэмакратычную інтэлігенцыю працягваюць свае ідэі ў навучальныя ўстановы.

...Яшчэ пры шэфстве Ігнатюскага...

Беларускі Пэдтэхнікум у Менску, шэфам якога доўгі час зьяўляўся выключаны з партыі нацыянал-опартуністы Ігнатюскі, значна „окупаваў“ ўплывам нацыянал-дэмакраты. Працягваюць нацыянал-дэмакратычныя ідэі ў тэхнікуме выяўлялася і ў спробах замены такіх інтэлектуальных тэрмінаў, як „ударныя бригады“ нацыянал-дэмакратычнымі — „уцальныя бригады“ і г. д. У тэхнікуме выдаваўся наскрозь атручаны нацыянал-дэмакратызмам часопіс „Крыніца“, сама назва якога гаворыць за сябе.

Як ужо пісала „Чырвоная Зьмена“ у №290 ад 16 сьнежня 1930 году, у тэхнікуме мелі месца нават арганізаваныя нацыянал-дэмакратычныя вылазкі групы Вышыны, Астрыкі, Гайкі. Гэта група імкнулася даваць „аполітычныя літаратуры“. Яны ня толькі разглядалі творы выключна з „мастацкага боку“, адхіляючы іх сацыяльны змест — тэматыку, але-ж адкрыта заяўлялі, што літаратура не павінна адбіваць нашага будаўніцтва. Напрыклад, адзін з „лідэраў“ гэтай групы Гайка так і заяўляў: „літаратура не павінна адбіваць колгаснага будаўніцтва“.

Сама па сабе характарыстыка дзейнасьці гэтай групы бліз лініі коментарый газетчыку Куды яна цягнула літтурток супрацьстаўляючы яе дзейнасьць партыйнай лініі.

І пасля таго, як гэтая група была разбіта, удзельнікі не выкіпцы з комсамолу, а некаторыя з тэхнікуму, усё-ж такі Вышына спрабаваў аформіць на 3 курсе другую групу...

Гэтыя ўсім вядомыя контррэвалюцыйныя вылазкі „маладых нацыянал-дэмакратаў“ былі нічым іншым як адкрытай атакай аагентуры класавых ворага на лінію партыі ў тэхнікуме.

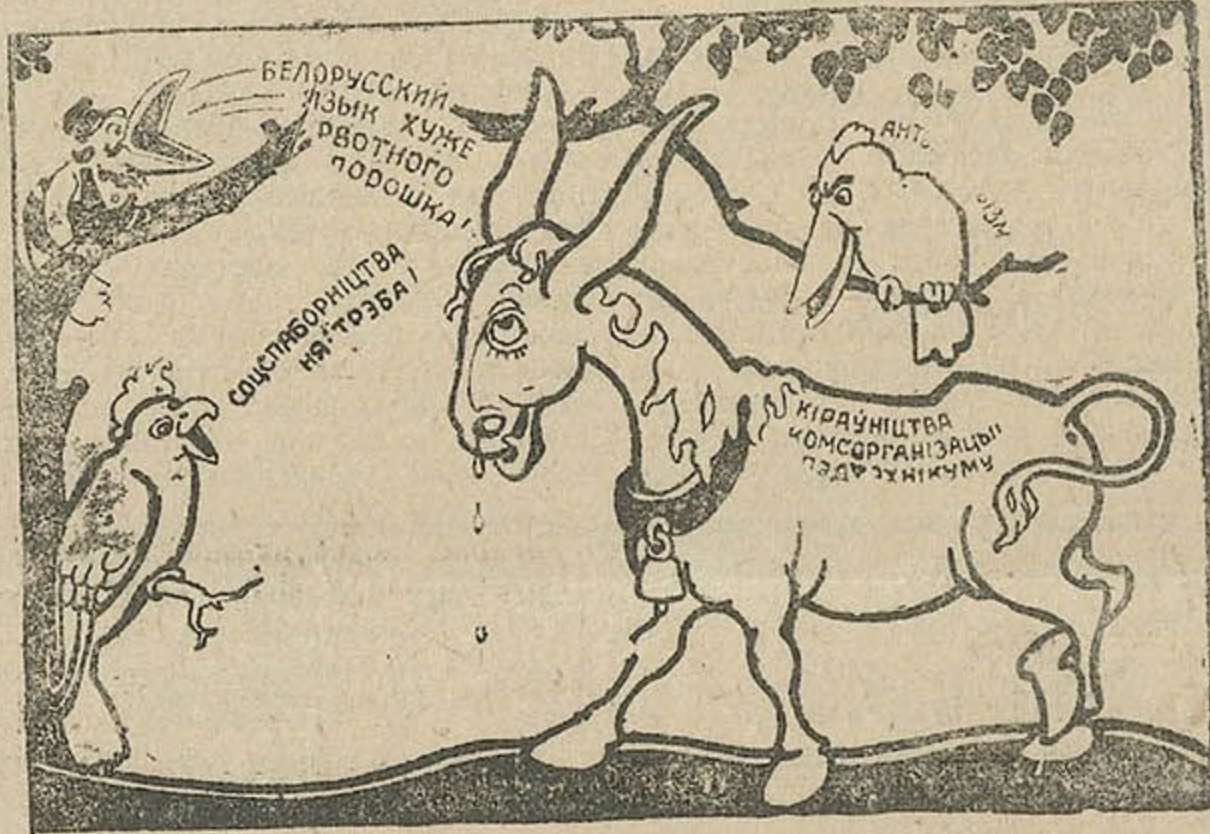
І на сёньняшні дзень, калі ўся контррэвалюцыйная сутнасьць беларускага нацыянал-дэмакратызму ўжо выкрыта і пацверджана дакумэнтальна, калі партыя і рабочая класа нанесла руйнівны ўдар па беларускім нацыянал-дэмакратызме, нацыянал-дэмакратычная ідэалёгія ў тэхнікуме усё-ж мае свае правы. Гэта выяўляецца і ў спробах ідэалізаваць правядзеньне буржуазнага нацыяналістычнага руху старажытнай Беларусі, як пролетарскіх. Камісія па правярцы беларусізацыі сустралася напрыклад, з фактам, калі студэнткі Цятроўскай і Вяргулава лічаць Кастуся Каліноўскага пролетарскім рэвалюцыянерам.

Вылазкі вялікарасійскага шовінізму

Нацыянал-дэмакратычную ідэалёгію ў тэхнікуме жываць правялі і

вылазкі вялікарасійскага шовінізму. Правядзеньне беларусізацыі не дало належных вынікаў у тэхнікуме. Арганізацыя тэхнікуму звярнулі аўна не дастатковую ўвагу на беларусізацыю. Наказчыкам гэтага мэжа служыць хаця-б і такі факт, што на 3-м дашкольным курсе 50 прац. студэнтаў кенска ўжывае беларускую мову. Студэнтка 2-га курсу Вяргулава адмаўляецца гаварыць па-беларуску. Комсамалец Івашын студэнт 3-га курсу, упарта не карыстаецца беларускай мовай і за гэта ад курсавой ячэйкі атрымаў вымову. Студэнт Карачэўскі заяўляе, што „беларускі язык хутэ рэптога паронка“.

Вось пераг фактаў і пасьпэнага супраціўленьня беларусізацыі з боку значнай часткі студэнтаў, настаўнікаў і абслугоўваючага персаналу (Сьценановіч, Фрыдман, Сьмірнова і інш.). Маецца і пераўвоньне задач беларусізацыі, імкненьне правесці яе ў два шчыты, думкі аб тым, што беларусізацыя ўжо скончана. Сэкратар

Варожыя сыновы і „дабрадушша“ кіраўніцтва.

тар комсамольскага калектыву тэхнікуму, тав. Каган, так і заявіў, „беларусізацыя ўжо скончана“. Усе гэтыя факты нельга інакш расцэньваць, як самыя што ні на ёсьць махрозныя правы вялікарасійскага шовінізму, які, жывучы контррэвалюцыйны беларускі нацыянал-дэмакратызм, пры яго дапамозе, атакуе мерапрыемствы партыі па падрыхтоўцы пролетарскіх педагогічных кадраў.

Здавалася-б, што, улічваючы гэта, комсамольскі калектыв Белпэдтэхнікуму павінен быў забяспечыць мобілізацыю мас комсамольцаў і беспартыйнага студэнцтва на пярэмірэнчым барацьбу з усімі варожымі вылазкамі ў тэхнікуме. І вось, наколькі гэта зроблена, мы зараз упеўнімся на фактах:

Варожыя атакі і прымірэнцы

Яшчэ ў пачатку кастрычніка 1930 году студэнт трох менскіх пэдтэхнікумаў—беларускага, польскага і яўрэйскага—выяжджаў на прапу ў колгас імя Х-гоўдзя БССР. Бригады для працы былі чапуюсьці разбіты па нацыянальнаму прынцыпу, і гэта было выкарыстана класавымі ворагам для ўнясеньня нацыянальнай роўні варожасьці паміж бригадамі. Ахсьлю мелі месца факты шовінізму і антысэміцкай вылазка комсамольска-студэнта Белпэдтэхнікуму Куксы. Гэты Куксы абываў студэнтаў яўрэйскага пэдтэхнікуму „інтэлігентны з сьледчага рассолу“. Треба сказаць, што гэтая антысэміцкая, па сутнасьці контррэвалюцыйная вылазка ня толькі не знішчыла нізкага рэзганьня на месцы, але-ж

і пры пададзеным выніку работы ў колгасе на бюро калектыву 14/Х—30 г. аб гэтай вылазцы, як і аб іншых фактах шовінізму, ніхто нават і не ўспамінуў. Яна была пакрыта недаацэнкай і прымірэнчым ня толькі з боку комсамольцаў, якія прапавалі тады ў колгасе, але і актыву—членаў бюро калектыву Герасімячыка і Красоўскага, які, нават пасля таго як супроць гэтага факту выступіла газета „Орка“ і ён быў з усёй паўнатаю выкрыты, выступалі з імкненьнямі змазаць контррэвалюцыйную сутнасьць антысэміцкай вылазкі Куксы.

Але-ж гэта ня ўсё. Комсамалец Восіпчык выступіў з варожага заявай і спрабаваў „давесці“, што „бедныя жыве лепш за кулака“. Для нас зусім вразумела, што пад такой „заяўкай“ гэты кулацкі абарона паказваў алімпі супроць мерапрыемстваў партыі па барацьбе з кулацтвам, па ліквідацыі яго як класы на аснове суцэльнай калектывізацыі.

На гэтых падкурсах з 55 комсамольцаў—20 ударнікаў. Сам сэкратар ячэйкі Малешка не зьяўляецца ударнікам. Гэты-ж Малешка прымірэнча аднёсся да контррэвалюцыйнай вылазкі групы нацыянал-дэмакратаў Астрыкі і К-а і не мобілізаваў масы сваёй ячэйкі на барацьбу з імі.

Неабходна падкрэсьліць, што бюро калектыву ЛКСМБ, заслухоўваючы справядзачу ячэйкі двухгадовых падкурсаў, не дало політычнай ааценкі права-опартуністычнай практыкі кіраўніцтва ячэйкі, а вынесла змазаючую сапраўднае становішча і прымірэнчую пастанову. Сэкратар ячэйкі Малешка, які адмовіўся ўступіць у саборніцтва і ударніцтва, прымірэнца да нацыянал-дэмакратычных вылазак, ня быў зьвязаны з працы, а пакінуты ў кіраўніцтве.

Факты падобнага становішча соц. саборніцтва мы маем і на іншых курсах. На III-м курсе ёсьць зрыўшчыкі соц. саборніцтва. Комсамалец Гома ўступіў у ударную бригаду толькі пасля вымовы ад ячэйкі.

Комсамольцы-студэнты ня прымаюць удзелу ў прадметных камісіях. Консультацыя і дапамога для адстаючых ня існуе. Лепш пасьпяваючыя студэнты часта адмаўляюцца прыняць у сваю бригаду адстаючых.

„Соцсаборніцтва патрэбна для вытворцаў“

Варожая ідэалёгія выявілася ня толькі ў варожых і шкодных вылазках, але і ў спробах сарваць работу і соц. саборніцтва ў тэхнікуме. За адзін толькі лістапад месяц 1930 году зроблена 225 прагутаў. Гэта трывожная ліча. Злошныя прагутаўчыкі маюцца і сярод комсамольцаў, як напрыклад: Галоўніч, Дзятловіч, Ждановіч, Дубовіч, Ждановіч і інш. Маюцца факты, калі соцсаборніцтва стараюцца зрабіць нічымным; саборнічаюць на лепшую запраўку ложка, выхалашчваючы з яго вытворцае прызначэньне.

Больш таго. Мы маем факты адкрытых опартуністычных выступленьняў супроць соц. саборніцтва ў тэхнікуме. Комсамалец двухгадовы падкурсаў Тоўеты каб давесці непатрэбнасьць соц. саборніцтва ў тэхнікуме, заяўляе: „Я лічу, што соц. саборніцтва патрэбна для вытворцаў, які вытвараюць прадукт, а не для прадукту, які вытвараецца вытворцам“. Ён-жа адмовіўся замацавацца на педагогічнай працы пасля сканчэньня тэхнікуму.

На гэтых падкурсах з 55 комсамольцаў—20 ударнікаў. Сам сэкратар ячэйкі Малешка не зьяўляецца ударнікам. Гэты-ж Малешка прымірэнча аднёсся да контррэвалюцыйнай вылазкі групы нацыянал-дэмакратаў Астрыкі і К-а і не мобілізаваў масы сваёй ячэйкі на барацьбу з імі.

Неабходна падкрэсьліць, што бюро калектыву ЛКСМБ, заслухоўваючы справядзачу ячэйкі двухгадовых падкурсаў, не дало політычнай ааценкі права-опартуністычнай практыкі кіраўніцтва ячэйкі, а вынесла змазаючую сапраўднае становішча і прымірэнчую пастанову. Сэкратар ячэйкі Малешка, які адмовіўся ўступіць у саборніцтва і ударніцтва, прымірэнца да нацыянал-дэмакратычных вылазак, ня быў зьвязаны з працы, а пакінуты ў кіраўніцтве.

Факты падобнага становішча соц. саборніцтва мы маем і на іншых курсах. На III-м курсе ёсьць зрыўшчыкі соц. саборніцтва. Комсамалец Гома ўступіў у ударную бригаду толькі пасля вымовы ад ячэйкі.

Комсамольцы-студэнты ня прымаюць удзелу ў прадметных камісіях. Консультацыя і дапамога для адстаючых ня існуе. Лепш пасьпяваючыя студэнты часта адмаўляюцца прыняць у сваю бригаду адстаючых.

У кіраўніцтве—опартуністыя

Мы павінны асабліва падкрэсьліць, што большасьць кіруючага актыву, замест таго рашучы адпор усім гэтым фактам, сама зрывае работу ў тэхнікуме. Група комсамольцаў-актывістаў, студэнтаў 2-га курсу: Красоўскі-сэкратар курсавой ячэйкі, член бюро калектыву ЛКСМБ і профкому, Ансон кандыдат бюро калектыву ЛКСМБ і член профкому, Міхадзевіч-член профкому, Прохорчык і Солаў,—дэмакратычна сарвалі лепцыю. Калі гэта пытаньне разглядалася на бюро калектыву, то яны прадстаўляючы там большасьць, правялі ў сваю карысьць пастанову.

На гледзячы на тое, што парт-ячэйка выступіла супроць пастановы калектыву, кваліфікавала яе, як опартуністычную і выказалася за вывад зрыўшчыкаў з кіраўніцтва калектыву, усё-ж яны, пры пераглядзе гэтай справы на бюро калектыву ў другі раз, правялі сваю лінію.

Гэтага дабіліся і на сходзе, і ў мініку-засталіся ў кіраўніцтве калектыву. Варта падкрэсьліць, што гэта ядро і ў мінулым сваімі пасьпэнамі адносінамі і ўласным паршэньнем працысціліны падтрымлівала ўсё кіх дэарганізатарскія настроі ў курсе.

Адсьлю зусім не выпадковыя значаньня ўжо факты прымірэнства з боку бюро калектыву да варожых вылазак і правай практыкі. У прыватнасьці невыпадковым зьяўляецца факт прымірэнчай пастановы і справядзачы ячэйкі ЛКСМБ 2-га курсу, сэкратаром якое—зьяўляўся нам Красоўскі. У гэтай пастанові адзначан шэраг буйных прарываў рабоце ячэйкі, якія маглі адарыць толькі ў выніку права-опартуністычнай практыкі кіраўніцтва, але гэтым прарывам ня дана патрэбна політычнай ааценкі. Сэкратар ячэйкі Красоўскі—прымірэнца да антысэміцкіх і шовіністычных вылазак у час працы ў колгасе імя Х-гоўдзя БССР, удзельнік зрыву лепцы—ня быў зьвязаны з кіраўніцтвам ячэйкі і калектыву.

Усе пералічаныя факты дуюць нам поўны малюнак політычнага твару комсамольскага кіраўніцтва Белпэдтэхнікуму. Аказваецца ў значнай частцы ў руках опартуністычных і прымірэнчых менталь, кіраўніцтва не забяспечыла мобілізацыі мас комсамольцаў беспартыйнага студэнцтва на пярэмірэнчым барацьбу з варожымі вылазкамі ў тэхнікуме, не мобілізаваў масы на хутэйшую і добраякасную падрыхтоўку педагогічных кадраў. Яно праводзіла права-опартуністычную практыку, яно схілялася перад атакамі ворага.

Слова за самакрытыкай

Культэстафэты і месячнік правялі беларусізацыі комсамольскім калектывам ня выкарыстаны на мобілізацыі мас комсамольцаў і студэнтаў на арганізацыю рашучага ўдару па варожых вылазках, больш пасьпяховае здзяйсненьне задач удзелу калектыву ў культурна-будаўніцтве. Культэстафэты праведзена аднабожа, комсамольскі калектыв і арганізацыя тэхнікума абмежаваліся галоўным чынам налучэньнем культурмейцаў, ды і без правяркі іх работы. Культэстафэты для дасягненьня зруху ўсёй унутраной рабоце тэхнікума была выкарыстана.

А дзе-ж была ў такім выпадку самакрытыка? Аб становішчы самакрытыкі мы можам меркаваць усяго сказавага. Яна не зьяўляецца зброяй барацьбы з варожымі вылазкамі і прымірэнствам. Лепшым спадварожэньнем гэтага зьяўляецца тое, што да гэтага часу ня зьяўляецца з комсамольскага кіраўніцтва опартуністычныя і прымірэнчыя элементы.

Партыйная ячэйка прагледзеў усё гэтыя факты і не зрабіла сьчасова патрэбных вывадаў. Опартуністычнае кіраўніцтва комсамольскай арганізацыі тэхнікума павінна быць неадкладна расштурхана. Комсамольскія і студэнцкія масы павінны быць мобілізаваны на найлепшае ажыццяўленьне ў сваё штодзённай рабоце задач партыі па падрыхтоўцы педагогічных кадраў рашэньняў апошніх комсамольскіх зьездаў: X ЛКСМБ і IX УсеЛКСМБ.

М. Жыр.

МЫ ЗНОЙДЗЕМ ВАС, БЛАГІЯ КАМІСАРЫ! Тав. Зантовіч! Адказвай:

Чаму 12-га студзеня цягнік № 102 адышоў на Асіпавічы са спазненнем на 40 хвілін?
Чаму бліз пляну падаюцца цягнікі для набору апалу і 12-га студзеня паравоз прастаяў 7 гадзін?
Чаму няма апалу ў майстэрнях малага рамонту?
Чаму марыюцца рабочыя рацыяналізатарскія прапановы?
Чаму ня выжыты спазненні, нядбайства—шкодніцтва? Чаму?

Памятайце:

„Мы маем п'яжасці на транспорце. Транспорт адстаў. Ён гіганцкі вырас у параўнанні з намечанай праграмай, але адстаў у параўнанні з патрабаваннямі, якія яму прад'яўляюць, ён адстаў у сваёй арганізацыі, ён адстаў у сваім кіраванні... Віною ў цяжкасцях на транспорце—больш за ўсё няўменне арганізаваць справу. У большасці гэтых цяжкасцях залежыць ад таго, што людзі сьпяшаліся з рознымі перасадкамі, неабдуманымі рэформамі, ня ўмелі прапрацаваць і расставіць людзей, сваіх людзей.

На транспорце мы маем і свае сабівыя формы клясавай барацьбы. Кулацкія элементы ў шэрагах транспартнікаў імкнуцца шкодзіць нам, зрываць нашу працу.

Вось чаму партыйныя арганізацыі, комсамольскія арганізацыі павінны ўзмацніць клясавую барацьбу, змагацца за працоўную дысцыпліну, каб захаваць паравозны парк, змагацца за ашчаднасць адносін да паравозаў. Бліз гэтага мы, таварышы, ня адоем падняць на патрэбную вышыню транспорт. Ці УсеіП(б) распрацаваў шэраг захадаў, і мы думаем, што комсамол гэтыя захады ў справе барацьбы за палепшанне транспарту актыўна падтрымае“ (з прамовы Кагановіча на IX з'ездзе УсеіП(б)).

У палоне нядбайнасці і безадказнасці

Работа чыгуны, яе гнуткасць, прыстасаванасць да па-рабаван няў-растучай гаспадаркі і барацьба за поўнае выкананне транспартнага з'яўляецца галоўнай задачай нашай народнай гаспадаркі.

Барацьба за поўнае і свавольнае выкананне транспартнага ў значнай ступені за ёшчэ ад таго, наколькі апарат транспарту перабудуе сваю работу, наколькі ён прасякне сваю штодзённую працу змаганнем за транспартнае, наколькі будзе забяспечана кіраванне гэтай барацьбой.

Іх работай мала хто цікавіцца, мала звяртацца ўвагі на лепшую паста-ноўку павучання і забеспячэнне тэхнічнай сілы паліцыі і прылапамі, надручкамі. Профсаюзна-партыйны апарат павінен у-ла гэта было ўва-міць уся важнасць падрыхтоўкі кад-раў для чыгуны.

Перабой ў рабоце вузла павяліч-ваецца і па віне кліентуры, якая не-счасасова разгружае вагоны, несчас-асова вывозіць грузы, што заграма-джае чыгунку, павялічвае перапы-нальнасць працы, ускладняе і тармо-

вузла ўсё яшчэ адстае ад запатраба-ванняў транспарту. Праца комса-мольскай арганізацыі чыгуны не пе-рабудавана адпаведна з лезунгам: „Таварам да чыгуны“.

Патягнізм, як комсамольская ор-ганізацыя вузла перабудавала сваю пра-цу, як здысьсяны на арот. Комса-мольскі колектыў вузла займаўся пы-танымі перабудовы працы толькі на паперы. У свой час сакратар ко-лектыву, тав. Шымко шмат аб гэтым крычаў, разбіваўся ў лямешку, але фактычна пераламленны лезунгу тва-рам да чыгуны на справе, на якікі жалі, ня зроблена. Гэтым перашко-зілі параднасць, надмерная шуміха, блізарукасць, неаваротнасць, ня-ўменне перабудавана на хаду, гэ-таму перашкозілі і наклаў п'яны адбітак формальнае адносіны колек-тыву да важнейшай справы, да пера-будовы работы комсамольскай ор-ганізацыі вузла, неадаптанка колектывам палітычнай сутнасці перабудовы, пра-відзенне працы на авось—на стары-ны.

Пытанымі рацыяналізацыі, прапра-тоўкі трампліну, соц. спабортна-сця, ударніцтва і падрыхтоўкі кад-раў комсамольскай арганізацыі не зай-малася.

Работу вузла перабудоваць зверху да нізу

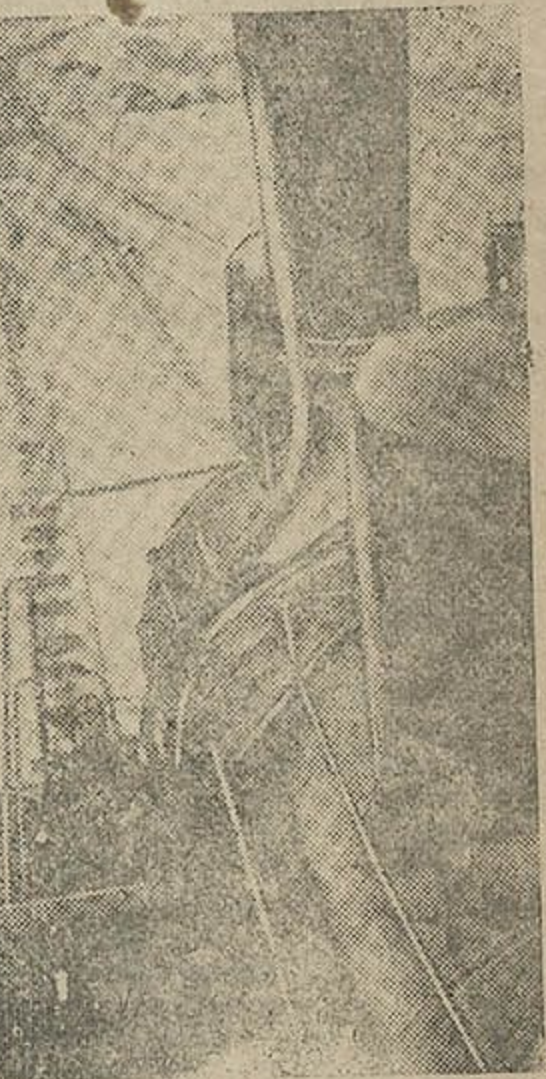
На вузле праведзены ў жыццё шэраг каштоўнейшых рабочых пра-паў.

Галоўнейшыя з іх: устаноўка габле-вага варштата па дэраву, які даў эканомію ў рабале—20 проц.; уста-ноўка варштата для зашлікі падшып-нікаў, павялічваючая вытворчасць працы на 20 проц., ремонт старых турнікетаў і устаноўка новых, паско-рыўшыя падакату калёсных пар на 15 хвілін ад кожнай пары, што з ме-сяц дае эканомію 720 гадзін, уста-ноўка амерыканскага патрона к такар-наму варштату дала эканомію 40 проц. Гэта пераключна частка прапа-ноў, а вялікая колькасць іх мары-нуецца ў папках.

Аднак, прапановы праводзяцца ў жыццё ўсё яшчэ. Ніхто ня ведае, які эканомічны эфект дадуць яны ў параўнанні з затрачанымі сродкамі. У бліжэйшым тэрміне неабходна ўсю працу чыгуначнага вузла перабуда-ваць зверху да нізу, прыстаўваючы яе да патрабаванняў сучаснасці. Неабходна правесці барацьбу за да-лейшы ўздым сапраўднага ударніцтва і разгортвання соц. спабортна-сця.

Усямерна дамагацца замацавання і ўзвышэння самадзейнасці і энтузіязму рабочых мас, як галоўнейшых стыму-лаў паспяховага выканання плянаў чыгуны.

Сідару.

Даму поўны ход!

Ганебныя 40 хвілін

Барацьба за свавольнае адход чыгуны, та выкананне вымеркаў ёсць барацьба за большавіцкія тэмпы работы.

Менскі чыгуначны вузел аўна зрывае гэтую барацьбу за тэмпы. Таварныя і пасажырскія чыгуны сістэматычна адіраўляюцца з „хвосцікамі“, ня прытрымліваючыся графіку.

12 студзеня цягнік № 402 па Асіпавічы адышоў на 40 хвілін паз-ней раскладу. На Воршу—з такім жа спазненнем. Гэта толькі за адзін дзень.

Неабходна павесці барацьбу за п'янае працы складных бры-гад, за свавольнае прычэпу ва-гонаў да пасажырскіх чыгуны і за свавольнае адіраўляе іх.

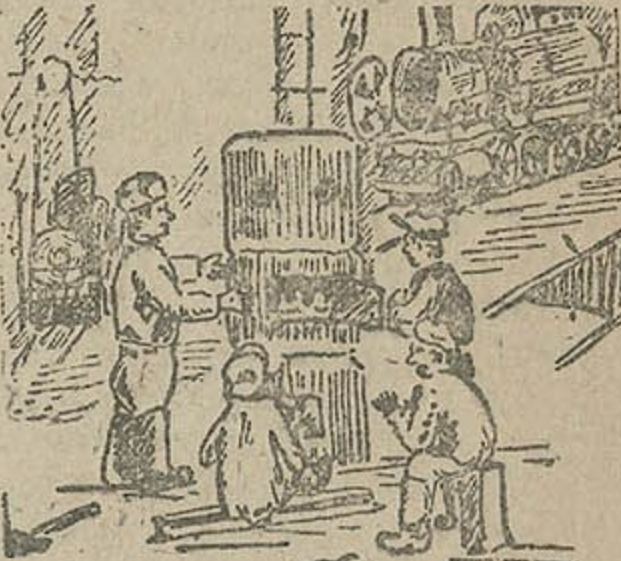
Зрываецца падрыхтоўка кадраў

У рабоце курсаў па падрыхтоўцы пам. машыністых шмат недарэчна-сцяй.

З 15-га снежня 1930 году па 11-е студзеня 1931 году сарвалася на віне выкладчыка 27 павучаль-ных гадзін, што складае 50 проц. двухтыднёвага пляну. Склад слуша-чоў кожны дзень мяняецца.

Адзін кад-раў ня кіруе курсамі і не зацікаўлены імі. Гаспадарнікі не надаюць такому становішчу на-лежнае значэння. Неабходны ра-шучыя захады.

Ю. Н.

Узняць працы дысцыпліну!

Што будзе?

У малым рамоне вагонаў не хапае вугалю для апалу і забясп-пачання чыгуны. Пра гэта добра ведаюць гаспадарнікі, партыйныя і профсаюзна-партыйныя арганізацыі, але да гэтага часу ня прынялі ніякіх захадаў, каб гэтыя недарэчнасці звышчыць.

Запасу вугалю ў малым рамоне хопіць толькі на некалькі дзён. Гэта пагражае зрывам рамонту. Што будзе?

Радзіолегія „Ч. Чыг.“

Кліне мобілізаваны масы

трэцім, рашаючым годзе п'яці-гоі грузаварот чыгуны значна павялічы і павінен перавысіць грузаварот 1930 году на 100 проц. і на 100 проц.

Ды і сапраўды

Менскім паравозным парку павялічыся процант хворых паравозаў, значна пагоршылася якасць іх амонту, адчуваецца недахоп за-партных частак.

Адзвычайна дрэнна пастаўлены і нава-папераджальны рамонт. Не-счасасова і нерегулярна адбываецца працяг працы паравозаў. Усе-гды выклікае вялікія прастоі ў рабале паравозаў. Барацьба за свавольнае працы ў рамоне ня ўзана з барацьбой за добрую якасць рамонту.

Гаспадарча-профсаюзна-партыйныя і грама-дзян арганізацыі чыгуны ў сваёй п'ятычнай дзейнасці неадапталі п'ятычнага значэння барацьбы за здаровы паравоз.

Да гэтага часу не разгортнута шырокая масава-растлумачальная праца вакол захаўвання і адраў-лення паравознага парку.

Пытанні

П'ятычна і рацыяналізацыі транспарту яшчэ не знайшлі па-добнай увагі з боку чыгуначных арганізацыі ня вывучаны розныя с'емы азды, не праведана эфек-тыўнае гэтах сістэм прыстава-ваці да ўмоў менскага вузла.

Зоракратычныя адносіны, пра-вядзенне школьнікаў „обезличеной“ аны бліз увазкі з праводзімymi ме-р прымствамі, з становішчам деп-та забяспечваюць правільнай п-сноўкі рамонт паравозаў.

І гаспадарчыя, ні профсаюзна-партыйныя арганізацыі не займаюцца захаўва-нем важнейшых кваліфікаваных чыгуначных рабочых, спецыялістаў і падрыхтоўкай новых кад-раў.

Найбольшая прычына

Вялікага процанту хворых паравозаў і дрэннай працы вузла—неадапталасць працоўнай дыс-цыпліны. Профсаюзна-партыйныя арганізацыі чыгуны ня адолелі па-сапраўднаму, па-большавіцкаму, па-свід на належную вышыню барацьбу з парушэннямі працоўнай дысцыпліны.

— Яны ня сталі на чале ініцы-ятыў актывнасці рабочых мас, на чале барацьбы з разгільдзяй-сцям, расхлібанасцю і рвацтвам з вытворчасці.

Павінны зараз-жа

профсаюзна-партыйныя ор-ганізацыі чыгуны перайсці да кон-крэтнага кіравання барацьбой за транспартнае, баручы за аспоўное з'ява змагання за здаровы па-равоз і падрыхтоўку кад-раў для абслугоўвання, Рашучая ба-рацьба за здаровы паравоз, за са-вядальнасць і працоўную дысцы-пліну, за выразную арганізацыйную будову гаспадарчага кіравання, сапраўднае ударніцтва і соц. спабортна-сця—вось неабходныя пра-цыялы разгортнутае сацыялістычнай конструцыі транспарту і выка-нальна транспартнай падігоі ў гэты гадзі.

С. Б.

Прэч гэты цягнар!

Весь перабойная большавіцкая работа нашага транспарту, поўнае і свавольнае выкананне транспартнага будзе менш рашучае значэнне для пасп-яховага выканання пляну народнай гаспадаркі ў 3-м годзе п'яцігодкі, для з канчэння фундаменту нашай сацы-ялістычнай эканоміі.

Вось чаму праца транспарту з'яў-ляецца адказнейшым участкам на-роднай гаспадаркі, вось чаму транс-порт павінен быць вучасткам самаад-данай працы, узорам працоўнага энту-зіязму і вытворчай гэроеі.

Працоўная дысцыпліна падае

Прагледзім становішча працы Мен-скага чыгуначнага вузла, яго прыста-саванасць да сучасных задач і пера-будову яго працы ў адпаведнасці з лезунгам—тварам да чыгуны.

За апошнія месяцы працоўная дыс-цыпліна на вузле значна знізілася. Зрабіліся больш частымі выпадкі гру-бога парушэння яе: выходы на ра-боту ў п'яным выглядзе, негаспадар-часць, павялічваючая прастоі; п'яна-сёньне митар'яльных страт чыгуны і шэраг іншых парушэнняў.

На 1-е студзеня г. г. соц. спаборт-нітвам і ўдарніцтвам на вузле ахоп-лена 56,7 проц. усяго складу пра-цаўнікоў вузла, што з'яўляецца вя-дома, недастатковым у момант, калі ставіцца пытанне аб стопроцантым ахопе ім усіх працоўных.

Калі ў кастрычніку на вузле было вынесена 56 дысцыплінарных спгананняў, дык у лістападзе іх на-лічвалася ўжо 61, а ў снежні лічба дасягнула пагражаючых памераў—95 розных відаў спгананняў, што з'яў-ляецца абуральным фактам с'стэма-тычнага пад'ня працоўнай дысцып-ліны, безадказнасці, звышчэй з ня-чоткасцю ў рабоце чыгуны, з зры-вам трампліну, звыжэннем якасці выконваемай работы.

Больш увагі кадрам

На вузле шмат розных курсаў, але праца іх праходзіць нека абасоблена,

зіць грузаварот вузла.

Неабходна безадкладна звышчыць аб'екты адносіны да чыгуны.

Наглядаюцца частыя спазненні ад працы чыгуны, бо арганізацыя дэпо дрэнна рамонт паравозы. Часта па-равозы з цягнікi рамантуюцца ў Менску.

Побач з прырывамі і значнымі неда-хопамі вузла мае некаторыя дасяг-ненні:

Програму абточкі паравозаў вузла выканану на 100 проц., зменшыўшы пры гэтым зтраты на рамонт з 900 чалавека-гадзін да 561.

На аэліку рамонту адпущана 697 рублёў 50 кап., а фактычна рабілі ра-монт за 446 руб. 74 кап., што дало 250 руб. 75 кап. эканомію ад кожнай адзінкі.

„Вузкімі цягавымі плячыма“

Вузел здае пазыцыі, штомесячна па-в'ялічвае процант неадыканання пра-бегу паравозаў, ганебна адстае.

Сярэдні сутачны прабег таварнага паравоза ў кастрычніку вызначыўся 91,5 проц. у лістападзе—97,29 проц., а ў снежні—ледзь наагнута 90 проц.

Калі начальніка станцыі, тав. Занто-віча, запыталіся, чым ён тлумачыць неадыкананне прабегу паравозаў на 9-10 проц., то ён ужо ўлюбёны спо-саб тлумачэння і замацавання са-праўдных прычын: „неадыкананне тлумачыцца выключна вузкімі пл-ячыма“.

Не, паважаны тав. Зантовіч, хоць вы і спэц, але вы глыбока памыляе-ся! Вы забыліся, хапаючыся за аб'ек-тыўшчыну, пра недарэчнасці, якія сустракаюцца ў працы вузла. Вы за-быліся, што перамога цяжкасцяў за-лежыць перш за ўсё ад якасці ра-боты, умання мобілізаваць рабочых на барацьбу за выкананне трамплі-ну.

Комсамольская арганізацыя вузла не адчуваецца

Работа комсамольскай арганізацыі

№ 21 (1290)

Чырвоная з'мена

3

Резолюция IX съезда УселКСМ на докладу тав. КАГАНОВИЧА

(Траг. Пачатак гл. на 1 ай старонцы)

страницей и центральной задачей, приняты самые энергичные меры к организации работы всех звеньев на подрыхтоуны кадры (ФЗУ, короткаторимовые курсы, техникумы, ВТУ, ВТУ и инш).

9 съезд добрал себе удел, что выкананье планов трети года звыза на з цяжасцяны. Ленінскі комсамол добра разумее характар гэтых цяжасцяны, што выліваюцца цяжасцяны росту і маюць у сваёй аснове перш за ўсё жорсткае супраціўленне клясавога ворага ўнутры краіны і звонку.

УселКСМ прымае адзіным шляхам карэннага перамагання цяжасцяны шлях разгорнутага сацыялістычнага наступу на ўсім фронце супроць капіталістычных элементаў і бязлітасную барацьбу на два фронты з опартыўнасцю, у першую чаргу правымі, якія спрабуюць сягнуць партыю і комсамол на шлях капітуляцыі перад цяжасцяны.

Поспехі пролетарскай дзяржавы ўзмацняюць неабышчальна злабу імперыялістычнага абкружэння звонку і клясавога ворага перш на перш кулацтва ўнутры. Ліквідацыя падрыхтоўка міжнароднага імперыялізму да інтэрэсаў супроць Савецкага Саюза, якая апрацавана ўнутры краіны на сілу кулацтва, якое шалёна супраціўляецца і шкодніцкай часткі верхавін буржуазных спецыялістаў—патрабуе ад усёй рабочай клясы і моладзі асабліва дбайнасці і гатоўнасці.

Зъезд паўнасяць і цалкам ухваліў палітыку партыі і савецкага ўраду—палітыку міру. Зъезд лічыць неабходным усмярсна ўзмацняць абароназольнасць СССР. Зъезд даручае ЦК УселКСМ забяспечыць усе неабходныя меры для больш шырокага ўдзелу саюзу ў справе ўзмацнення абароназольнасці СССР і асабліва ў

справе дапамогі гэтаму рабоча-сялянскай Чырвонай арміі і Чырвонаму марскому і паветранаму флёту.

Зъезд лічыць неабходным знаходжанне ў шэрагах УселКСМ людзей, неадназначных ваеннай небяспечы, не праходзячых вайсковай вучобы, не падрыхтоўваючых сябе да надыходзячых баёў. Заклікаюць ўсю працоўную моладзь сьвету пад кіраўніцтвам Комінтэрну і Кіму рапуча змагацца супроць вайны за абарону СССР, зъезд заклікае ад імя мільёнаў працоўнай моладзі СССР, што комсамол і кірумае ім моладзь Савецкага Саюза ў гэтым змаганні з імперыялізмам будучы ў першых шэрагах самаадданых барацьбы сацыялізму і сусветнай пролетарскай рэвалюцыі.

9-ты зъезд комсамолу са здавальненнем адзначае, што паўгода, мінуўшы з часу XVI партызьезду, цалкам і поўнасьцю падвердзілі правільнасць ацэнкі сусветнага становішча, канай у рэвалюцый зъезд і ў рашэннях Комінтэрну. Мінулы перыяд з асаблівай рэзкасцю падкрэсьліў карэнную розніцу паміж узрастаючай сацыялістычнай сьстэмай СССР развіваемай супрацьстаяцямі, якія яшчэ больш узмацняюцца крызісам капіталістычнай сьстэмы. У нас павялічыліся ўзровень прамысловасці і сельскай гаспадаркі, у іх далейшае звышэнне вытворчасці. У нас ліквідацыя беспрацоўя, у іх новыя мільёны беспрацоўных за ўсё краіны. У нас рост дабрабыту рабочай клясы, у іх далейшае наступленне прадпрыемстваў на галоўны ўзровень зарплат, лекаў, няпоўныя рабочы тыдзень, павялічаны рабочы дзень.

Сусветны крызіс нашчэнт разбіў тэарэтычныя паводны сацыял-дэмакраты і іх права-опартуністычныя падгалоскаў аб арганізаваным капіталізме. Эканомічны крызіс выклікае да

рэвалюцыйнай актыўнасці рабочай клясы і прыгнечаных народаў колёнальных і паўколоніяльных краіна і перарастае ў рэцэ краіна ў крызіс палітычны.

IX зъезд з асаблівым здавальненнем адзначае ленінскую паслядоўнасць і правільнасць лініі Комінтэрну, Усеп(б) і яе ЦК у справе ўзмацнення і развіцця міжнароднага рэвалюцыйнага руху і цалком падтрымлівае барацьбу Комінтэрну супроць опартунізму на два фронты.

Наспываюць новыя вылікі алясяныя сутычкі. Пад лініямі кіраўніцтвам большавіцкай партыі пролетарыят і працоўныя маюць нашай краіны ўпартаю працаю на пастох пачаткі маюць фронт будучай сусветнай і пролетарскай рэвалюцыі. Комсамол і кірумае ім моладзь пакаленне рабочых і сялян быў, ёсць і будзе першым памочнікам партыі, самаадданым дапаможнікам у яе гэральнай барацьбе, паслядоўным правадніком яе ленінскай лініі, неспрымным бійцом з клясамымі ворагам і яго опартуністычнай агентурай.

Няхай дрыжаць ворагі пролетарыяту, мючы супроць сябе шматмільённую армію ўзрастаючага і пемалючага сацыялізму.

Няхай вышэй ўзнімаюцца чырвоныя сьцягі партыі Леніна ва ўсім сьвеце.

Няхай жыве партыя большавікоў, якая вядзе рабочую клясу нашай краіны ад перамогі да перамогі—насстрач будучаму сусветнаму Кастрычніку.

Няхай жыве Ленінскі ЦК Усеп(б)—арганізатар перамог сацыялізму.

Няхай жыве выпрабаваны, пенапрушаны большавік, лепшы кіраўнік і правадыр партыі і комсамолу—т. Сталіна.

Комсамол—шэф электрофікацыі... ..ЯК АЖЫЦЦЕВІЦЬ ГЭТАЕ ШЭФСТВА?

З мэтай абавязавыя канкрэтныя формы працы комсамолу па ажыццяўленню шэфства над электрофікацыяй, ЦК ЛКСМБ і рэдакцыя „Чырвонай Зямлі“ склікаюць 28 студзеня, а 6 гадзіне ўвечары у памяшканні ЦК ЛКСМБ нараду па гэтай пытанню.

На нараду выклікаюцца—дырэктар, сэкратар ячэйкі КП(б)Б і бюро ячэйкі КСМ—ВЭО і СЭО і тэхнікі гэтых устаноў; прадстаўнікі Дзяржплана, Эльводу, гаркому комсамолу; прадстаўнікі колектыўнаў заводу „Энэргія“, „Комунар“, „Большавік“ і ўсіх тых прадпрыемстваў, пры якіх існуюць электрастанцыі. Запашаюцца спецыялісты. Яўка выкліканых абавязкова. ЦК ЛКСМБ, „Чырв. Зямля“

Ня менш 40.000 „Чырвонкі“ Мазырскі, Лоеўскі, Пухавіцкі, Межынскі, Расьнянскі і Шклоўскі РК ЛКСМБ—кандыдаты на чорную дошку

Выканаем рашэнні Кастрычніцкага пленуму ЦК ЛКСМБ аб 40.000 тыражы „Чырвонай Зямлі“

Першы крок у галіне мобілізацыі комсамольцаў па распаўсюджванню „Чырвонай Зямлі“ быў зроблены на кастрычніцкім пленуме ЦК ЛКСМБ. Удзельнікі пленуму склалі з рэдакцыяй саюзмову, якую ўзялі на сябе абавязак дасягнуць тыраж „Чырвонай Зямлі“ да 40.000.

Пасля пленуму шэраг комсамольскіх ячэек і камітэтаў па-большавіцку, з комсамольскім запалам, уступілі ў бой за 40.000-ны тыраж „Чырвонкі“. У выніку—шэраг арганізацый на падпісцы на „Чырвонку“. Да такіх арганізацый адносяцца: Рагачоўскі р-н, які заданне на падпісцы на студзень м-д выканаў да 300 проц., Ступіскі р-н—на 200 проц. замест 1000 экзэмпляроў вылісана 2046, Самахвалавіцкі р-н—на 200 проц., Койданаўскі—замест 400 экзэмпляроў даў 643 і Лёзьненскі замест—200 экзэмпляроў даў 431. Гэтыя арганізацыі павінны не паслабляць тэмпаў па распаўсюджванню „Ч“.

Побач з гэтымі раёнамі ёсць і такія, якія цягнуць тыраж „Чырвонай Зямлі“ ўніз, а-а іх заданне 40.000 тыражы „Чырвонкі“ на студзень месяц ня было выканана.

Да такіх далёкаў тыражы „Чырвонай Зямлі“ а разам з гэтым і соц. умовы складзены на Кастрычніцкім пленуме, адносяцца раёны: Мазырскі—замест 1500 экзэмпляроў даў 273. Лоеўскі—замест 150 даў 54, Пухавіцкі—замест 300—185. Межынскі—замест 100 даў 40, Расьнянскі—замест 200 даў 68 і Шклоўскі—замест 200 даў 111.

І толькі па віне гэтых арганізацый і ім падобным студзень месяц даў 38.000 экзэмпляроў, замест 40.000.

Такое становішча нікуды ня варты, яно гаворыць аб тым, што толькі 1/3 комсамольскай арганізацыі СССР вылісвае „Чырвонку“.

Комсамольскія ячэйкі і камітэты павінны неадкладна разгарнуць работу, каб ня толькі выканаць, але і перавыканаць складзёную на пленуме па пытанню распаўсюджвання „Чырвонай Зямлі“ соц. умову.

3 рук вон дрэнна

Падпіска на „Чырвоную Зямлю“ ў Армянскай профтэхшколе знаходзіцца ў заняпадзе. З 300 вучняў „Чырвоную Зямлю“ вылісваюць і чытаюць толькі палы 50 чалавек.

Трэба падкрэсліць, што ў гэтым вінаваты і цэхавыя ўпаўнаважаны тав. Дубнік і Ананьіноў.

Так, напрыклад, за 23 дні сьнежня падпішчыкі другога класа атрымалі 9 нумараў „Чырвонай Зямлі“.

Наогул трэба сказаць, што бюро колектыву ЛКСМ профтэхшколы ніякіх захадаў да распаўсюджвання „Чырвонай Зямлі“ ня прымае.

Армянскі РК ЛКСМБ павінен высветліць гэтую справу.

ДВОЕ

„Чырвоную Зямлю“ вылісвае адзін толькі...сэкратар ячэйкі

Комсамольская ячэйка Кармянскай школы колгаснай моладзі ніякае работы па распаўсюджванні друку і ў прыватнасці комсамольскага не праводзіць.

„Чырвоную Зямлю“ вылісвае толькі... адзін сэкратар ячэйкі. Ячэйка ня вылучыла нават упунаважанага па распаўсюджванні друку.

Гэта ні куды ня варты. Мы патрабуем ад Кармянскага РК ЛКСМБ высветліць справу і прыняць адпаведныя захады.

Г. Т.

„Прыняць да ведама“

Любанскі РК ЛКСМБ даў заданне Тальскай ячэйцы комсамолу распаўсюдзіць 30 экзэмпляроў газеты „Чырвонай Зямлі“, але на сходзе ячэйкі, дзе гэтае пытанне ставілася ў бігучых справах, па прапанове сэкратара ячэйкі паставілі—„прыняць да ведама“ заданне РК ЛКСМБ. Падпіска пасля казёнай паставы не кранулася з месца.

Змагаемся за 40.000

Комсамольскі колектыў разам з беспартыйнай моладзьдзю Добрушскай Цэнтральнай школы ФЗУ—пернікаў горача адзіналісі на заклік рэдакцыі „Чырвонай Зямлі“ аб 40.000 тыражы газеты. На студзень месяц было вылісана 330 экзэмпляроў газет, з якіх 180 „Чырвонай Зямлі“ і 100 „Комсамольскай Правды“.

Крыстол А. Локшыня.

Паведамленьні

—28-га студзеня, а 6-ай гадзіне 30 хвілін адбудзецца сход агульна-гарадскога колектыўнага паведаўна-паведаўнага атрадаў і баз.

Яўка абавязкова.

Менгарбюро ДКА.—

—31—1—31 году, а 7-ай гадзіне ўвечары, у памяшканні НК РС (Савецкая 55, другі паверх, пакой № 9) адбудзецца нарада актыву Бюро скаргаў, „Лёгкай Кавалерыі“ і добраахвотнікаў.

Яўка ўсіх таварышоў абавязкова.

Заг. бюро скаргаў

ФРАНЦУСКІ ГЕНШТАБ ПРЫНЯУ КАМАНДВАНЬНЕ АРМІЯМІ ІНТЭРВЭНТАУ

Згодна польска-румынскай ваеннай умове, генэрал Гуро выляджае ў Бухарэст для камандвання інтэрвэнцыйнымі арміямі

У адказ на шалёную падрыхтоўку інтэрвэнцыі імперыялістычных супроць СССР—мацуюма абароназольнасць краіны, сувязь з Чырвонай арміяй і шэфства над флётам, вывучайма вайсковую справу

Выкрыцці італьянскага друку

РЫМ.—У „Лявора фашыста“ надрукавана карэспандэнцыя з Жэневы аб польска-румынскай ваеннай умове. Карэспандэнт заўважыў, што яму давалася атрымаць з аўтарытэтных крыніц інфармацыю аб сутнасці ўзніклых пры заключэнні ўмовы рознагалоссяў.

Польшча патрабавала, каб ей было прадастаўлена кіраўніцтва штабам вышэйшага камандвання польскай і румынскай арміямі і каб штаб знаходзіўся ў Варшаве. Польшча мотывавала сваё патрабаванне тым, што яе пазыцыя ў адносінах СССР зьяўляецца іншай, чымся пазыцыя Румыніі, і што на яе падае нібыта галоўны пярар прагледжваемых умоваў абавязкаў. Румынія, аднак, адмовілася задовольніць патрабаванні Польшчы, спрэчкі былі вырашаны ўмяшаннем Францыі.

Карэспандэнт паведамляе, што вышэйшае камандванне польскай і румынскай арміямі перададзена французскаму генеральнаму штабу. „Так, —працягвае карэспандэнт,—і гэты вучастак Усходняй Эўропы будзе знаходзіцца пад кантролем Францыі, падобна таму, як вярхоўнае камандванне войскамі Малоў Антанты даручана французскаму генералу Польде.

Месцам знаходжання новага аб'яднанага камандвання арміямі Польшчы і Румыніі наменан Бухарэст, а само вярхоўнае камандванне даручана генералу Гуро, які ў бліжэйшы час накіруваецца ў Румынскую сталіцу.

Павялічваюць асыгнаваньні на ваенныя патрэбы

ВАРШАВА, 24. Бюджетная камісія польскага саюму займалася сёння вельмі далікатным пытаннем—разглядам польска-ваеннага бюджэту, які мае тую асаблівасць, што, апрача офіцыйных лічбаў ваенных выдаткаў, існуюць яшчэ неофіцыйныя, якія складаюць за тры апошнія бюджэты суму каля мільярда злотых, ня лічычы выдаткаў на ваенныя патрэбы, што ўваходзяць у бюджэт іншых ведамстваў.

З надзвычайна скупой справядлівасцю, складзенай камісіяй для друку, відаць, што ў 1926-27 г. г. офіцыйны ваенны бюджэт вызначыўся лічбай у 554 млн. У наступным годзе ваенны бюджэт даў адразу скачок на 268 млн. і на гэтым узроўні (822 млн.) трымаецца аж да бігучага году. Паміж тым, у звязь з прамысловым і сельска-гаспадарчым крызісам, цэны ўнутры краіны сільна палі, і ў прыватнасці жыта, якое раней закупалася для арміі па 46,3 зл. за квінтал,

сёлета закупалася ўсяго па 15 злотых. У звязь з падзеннем цен адваротна-пропорцыянальна павялічвалася і матчынасць папярэня ўзровеньняў польскай арміі. Реальна, па самых сьроковых падліках, офіцыйны ваенны бюджэт, у параўнанні з мінулым годам, узрос прынамсі на 100 млн. злотых, г. зн. дасягае амаль 1 млд.

Аб скарачэнні гэтай валізнай лічбы, ня глядзячы на нерэальнасць агульна-дзяржаўнага бюджэту, прызначага і міністрам фінансаў Матушэўскім, ваеннае ведамства ня толькі ня думае, але наадварот, вуснамі свайго прадстаўніка заўважыла, што бюджэт хутка павялічыцца павялічаны яшчэ больш. Пасля іх спрэчак, аб якіх скупа паведамляе справядлівае бюджэтная камісія, „леваа опозыцыя“, не супярэчычы супроць павялічэння ваеннага бюджэту, унесла для ачысткі сумнення ня вегетар'янскую прапанову аб скарачэнні колькасці арміі.

У Нямеччыне 4.765.000 беспрацоўных

БЭРЛІН, 24.—За першую налову студзеня агульная лічба беспрацоўных у Нямеччыне павялічылася на 408.000 і дасягнула 4 мільянаў 765 тысяч, г. зн. у параўнанні з мінулым годам узрасло больш, чым на паўтара мільёны чалавек. З 4.765.000 беспрацоўных толькі 3.120.000 атрымліваюць дапамогі.

Урадавы крызіс ва Францыі

ПАРЫЖ, 23.—Як і пасля падзення кабінету Тардэ, так і зараз, пасля ўходу ўраду Стэга, парламентарныя колы ставяць перад цяжка вырашаемай праблемай стварэння новага ўраду. Парламентарны колы апошняга часу з бязумоўнасцю накіраваны, што хістанні такіх контрыскай груп, як „левыя радыкалы“ (група Лушэра) і „левыя рэспубліканцы“ (група Тардэ) робяць немагчымым стварэнне трывалага ўраду.